

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Adam Redzik

w sprawie z protestu wyborczego P. Z.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w [...].,

3) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 listopada 2019 r.

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzuty protestu są zasadne, ale pozostają bez wpływu na wynik wyborów.

UZASADNIENIE

P. Z. pismem z 16 października 2019 r. działając na podstawie art. 82, art. 83 i art. 241 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 684 z późn. zm.; dalej: Kodeks wyborczy) i art. 101 ust. 2 Konstytucji RP wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu RP przeprowadzonych 13 października 2019 r., wnosząc o stwierdzenie ich nieważności we wszystkich okręgach lub ewentualnie o ponowne przeliczenie głosów w Okręgu nr (...) [...].

W ocenie P. Z. zachodzi duże prawdopodobieństwo sfalszowania wyników wyborów we wskazanym wyżej Okręgu nr (...) [...], ponieważ jego kandydaturę miało poprzeć co najmniej dwudziestu wyborców, a z opublikowanego protokołu wynikało, że nie otrzymał on ani jednego głosu. Wnoszący protest wskazał nadto, że on sam oddał głos na samego siebie w Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...) z siedzibą w w K. Wskazane okoliczności zdaniem P. Z. stanowią podstawę uznania zasadności wniosku o ponowne przeliczenie głosów.

Państwowa Komisja Wyborcza w odpowiedzi na protest wskazała, że ustalenie przez nią stanu faktycznego nie jest możliwe, gdyż nie może prowadzić postępowania dowodowego, ponieważ nie posiada takich uprawnień. Państwowa Komisja Wyborcza zwróciła nadto uwagę, że P. Z. wprawdzie posiada pełną dokumentację fotograficzną oraz wnosi o powołanie świadków, jednakże w świetle art. 241 § 1 Kodeksu wyborczego powinien on przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty, a nie jedynie informować o ich posiadaniu. Zdaniem Państwowej Komisji Wyborczej, nawet w przypadku zasadności wniesionych przez P. Z. zarzutów, uchybienia nie miały wpływu na wynik wyborów.

Okręgowa Komisja Wyborcza w [...] w odpowiedzi na protest stwierdziła, że zarzuty w nim podniesione nie mają wpływu na ważność wyborów.

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o wydanie postanowienia zawierającego opinię, że podniesione w nim zarzuty dotyczące ustalenia wyników głosowania i wyników wyborów do Sejmu RP są zasadne, lecz wskazane naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego nie miały wpływu na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu RP powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody na ich poparcie. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów

Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego).

Zgodnie z art. 228 § 1 pkt 7 i 8 Kodeksu wyborczego, ustalając wyniki głosowania w obwodzie, obwodowa komisja wyborcza oblicza liczbę głosów ważnych oddanych na poszczególne listy kandydatów i głosów ważnych oddanych na poszczególnych kandydatów z tych list. W myśl art. 228 § 2 Kodeksu wyborczego liczby, o których mowa w § 1 tego artykułu, wymienia się w protokole głosowania w obwodzie.

W świetle poczynionych wyżej uwag, Sąd Najwyższy wskazuje, że wnoszący protest wyborczy swoim oświadczeniem uprawdopodobnił, że 13 października 2019 r. oddał ważny głos na swoją kandydaturę na posła do Sejmu RP w Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...) w S. Prokurator Generalny nie zaprzeczył temu. Podobne stanowisko przyjęła Państwowa Komisja Wyborcza nie zaprzeczając możliwości zaistnienia nieprawidłowości w ustalaniu wyników głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...) w S. z siedzibą w Wiejskim Klubie Kultury. Ponieważ wnoszący protest uprawdopodobnił oddanie ważnego głosu na samego siebie, dołączonym do protestu zdjęciem karty do głosowania z głosem oddanym na swoją kandydaturę oraz oświadczeniami wyborców należących do grona jego przyjaciół, uznać należy zasadność zarzutów wnoszącego protest odnośnie do naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących ustalania wyników głosowania, co polegało na pominięciu oddanych głosów na jego kandydaturę w protokole głosowania we właściwym obwodzie.

Nie ma jednak żadnych podstaw do stwierdzenia, że to naruszenie miało jakikolwiek wpływ na wynik wyborów a listę nr (...), zgłoszoną przez Komitet Wyborczy (...), oddano w skali kraju 27,40% głosów. Komitet ten spełnił zatem warunek z art. 196 § 1 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym w podziale mandatów w okręgach wyborczych uwzględnia się wyłącznie listy kandydatów na posłów tych komitetów wyborczych, których listy otrzymały co najmniej 5% ważnie oddanych głosów. W Okręgu Wyborczym nr (...) [...]., Komitet Wyborczy (...) otrzymał dwa mandaty. Najwięcej głosów otrzymali: H. R., na którego oddano 21.483 głosów oraz K. G., na którego oddano 15.452 głosów. Sytuacji tej w sposób

oczywisty nie może zmienić przypisanie kandydatowi na posła Komitetu Wyborczego (...) razem maksymalnie dwudziestu dodatkowo oddanych głosów, gdy kandydat ten otrzymał łącznie 257 ważnie oddanych głosów.

Zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego, istotne jest nie tylko stwierdzenie, że doszło do naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, ale i to, że naruszenie miało wpływ na wynik wyborów.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 242 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, wyraził opinię jak w sentencji.